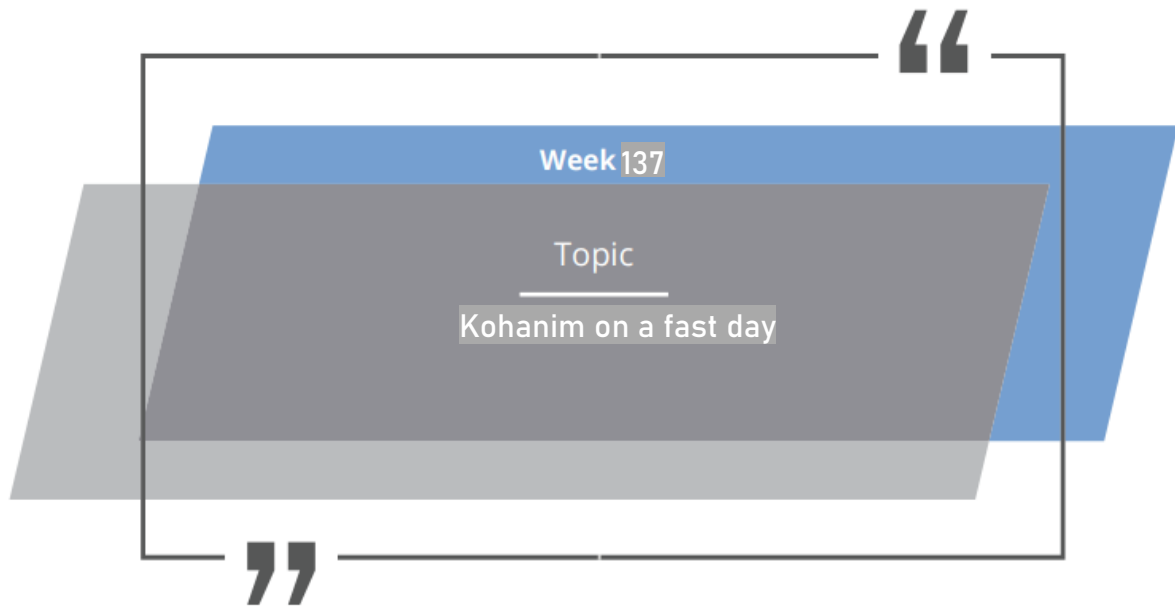

Kohanim on a fast day

לעילוי נשמת יוסף בן שרה

Question:

Why is it that we don't do kohanim by Minha?

Why do we do kohanim on Yom kippur by neila but not by minha?

What about a fast day, does one do kohanim by minha even if he is praying early?

אז מברך בעל מזה לא. כיון
מה כמו תשרה תשרה בעל מזה
הקם לגיור וכו' מלאך נראה דבעל מזה
הקם להקם וכו' ללמוד מברך משרה
לבעל מזה ודומין ליה אם כן נראה
ללמוד נראה כמים הן בעל מזה
נראה כמים ומלאך הן בעל מזה
הממיר דבר נראה כמים וכו' נראה
והממיר ודומין כמים כמו בעל מזה
הממיר ודומין כמים כמו בעל מזה

מֵאֵן חֲכָמִים — רַבִּי יְהוּדָה הִיא. דִּתְנִיָא: שְׁחֲרִית וּמוֹסֵף מְנַחֶה וְנֶעִילָה כּוֹלֵן יֵשׁ בָּהֶן נְשִׂיאת כַּפַּיִם, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר: שְׁחֲרִית וּמוֹסֵף — יֵשׁ בָּהֶן נְשִׂיאת כַּפַּיִם, מְנַחֶה וְנֶעִילָה — אֵין בָּהֶן נְשִׂיאת כַּפַּיִם. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר: נֶעִילָה — יֵשׁ בָּהֶן נְשִׂיאת כַּפַּיִם, מְנַחֶה — אֵין בָּהֶן נְשִׂיאת כַּפַּיִם.

The Gemara asks: **Who are these Rabbis**, who disagree with Rabbi Meir? **It is the opinion of Rabbi Yehuda**, as it is taught in a *baraita*: **The morning prayer, the additional prayer, the afternoon prayer, and *ne'ila* all have the Priestly Benediction of the raising of the hands.** This is the statement of Rabbi Meir. **Rabbi Yehuda says: The morning prayer and the additional prayer have the raising of the hands**, whereas **the afternoon prayer and *ne'ila* do not have the raising of the hands.** **Rabbi Yosei says: *Ne'ila* has the raising of the hands; the afternoon prayer does not have the raising of the hands.**

בְּמַאי קָמִיפְלָגִי? רַבִּי מֵאִיר סָבַר: כָּל יוֹמָא טַעֲמָא מַאי לָא פְּרָשִׁי כְּהֵנִי יְדִייהוּ בְּמִנְחָתָא — מְשׁוּם שְׁכָרוֹת, הָאִידִנָּא לִיכָא שְׁכָרוֹת.

The Gemara asks: **With regard to what principle do they disagree? Rabbi Meir maintains: What is the reason that priests do not spread their hands to bless the people every day in the afternoon prayer?** It is **due to potential drunkenness**, as people occasionally become intoxicated during their lunch, and it is prohibited for an inebriated priest to bless. However, **now**, on a fast day, **there is no concern about drunkenness**, and therefore the priests may recite the Priestly Benediction even in the afternoon prayer.

רַבִּי יְהוּדָה סָבַר: שְׁחֲרִית וּמוֹסֵף דְּכָל יוֹמָא לָא שְׁכִיחַ שְׁכָרוֹת — לָא גְזֵרוּ בְּהוּ רַבָּנָן, מְנַחֶה וְנֶעִילָה דְּכָל יוֹמָא שְׁכִיחַ שְׁכָרוֹת — גְּזֵרוּ בְּהוּ רַבָּנָן.

Conversely, **Rabbi Yehuda maintains** that with regard to **the morning prayer and the additional prayer, when drunkenness is not common on every ordinary day, the Sages did not issue a decree** that the Priestly Benediction be omitted **during them**. However, with regard to **the afternoon prayer and *ne'ila*, when drunkenness is common on every day, the Sages issued a decree** that the Priestly Benediction should not be recited **during them**, despite the fact that intoxication is not a concern on a fast day.

רַבִּי יוֹסֵי סָבַר: מְנַחֶה דְּאִיתָהּ בְּכָל יוֹמָא — גְּזֵרוּ בְּהוּ רַבָּנָן, נֶעִילָה דְּלִיתָהּ בְּכָל יוֹמָא — לָא גְזֵרוּ בְּהוּ רַבָּנָן.

Finally, **Rabbi Yosei maintains** that with regard to **the afternoon prayer, which is recited every day, the Sages issued a decree concerning it**, whereas with regard to ***ne'ila*, which is not recited every day, the Sages did not issue** and apply their **decree to it**, as there is no concern that people might become confused between *ne'ila* and an afternoon prayer of a regular weekday.

אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב: הִלְכָּה כְּרַבִּי מֵאִיר. וְרַבִּי יוֹתָנָן אָמַר: נִהְגּוּ הָעָם כְּרַבִּי מֵאִיר. וְרַבָּא אָמַר: מְנַחֶה כְּרַבִּי מֵאִיר.

Rav Yehuda said that Rav said: The *halakha* is in accordance with the opinion of Rabbi Meir. And Rabbi Yohanan said: The people act in accordance with the opinion of Rabbi Meir. And Rava said: The custom is in accordance with the opinion of Rabbi Meir.

מאן דאמר הלכה כרבי מאיר — דרשינן לה בפירקא. מאן דאמר מנהג — מידרש לא דרשינן, אורויי מורינן. ומאן דאמר נהגו — אורויי לא מורינן, ואי עביד — עביד, ולא מהדרינן ליה.

The Gemara clarifies these statements. The one who said that the *halakha* is in accordance with the opinion of Rabbi Meir means that this ruling is taught in the public lectures on Shabbat. The one who said that the custom is in accordance with the opinion of Rabbi Meir means that one does not teach this in public, but if someone comes to ask for a practical ruling, one instructs them in private that this is the *halakha*. And the one who said that the people act in accordance with the opinion of Rabbi Meir means that one does not even instruct someone that this is the *halakha*, but if he acts in accordance with Rabbi Meir, he has acted in a valid manner and we do not require him to return and recite the prayer again.

ורב נחמן אמר: הלכה כרבי יוסי. והלכה כרבי יוסי. והאידנא מאי טעמא פרשי פהגי ידיהו במנחתא דתעניתא? כיין דבסמוד לשקיעת החמה קא פרשי — כתפילת נעילה דמקא.

And Rav Nahman said that the *halakha* is in accordance with the opinion of Rabbi Yosei. The Gemara concludes: And indeed, the *halakha* is in accordance with the opinion of Rabbi Yosei. The Gemara asks: And nowadays, what is the reason that priests spread their hands to bless the people in the afternoon prayer of a fast? The Gemara explains: Since they spread their hands near sunset, it is considered like *ne'ila*, and therefore the decree of the Sages does not apply.

דכולי עלמא מיהת שפיר אסור בגשיאת פנים. מנהגי מילי? אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא: למה גסמכה פרושת פהן מברך לפרשת נזיר? לומר: מה נזיר אסור בדין, אף פהן מברך אסור בדין.

In any event, based on the above, everyone agrees that it is prohibited for a drunken priest to raise his hands and recite the Priestly Benediction. The Gemara asks: From where are these matters derived? Rabbi Yehoshua ben Levi said in the name of bar Kappara: Why is the portion of the priest who recites the benediction (see Numbers 6:22–27) juxtaposed with the portion of the nazirite (see Numbers 6:1–21)? They are juxtaposed to say that just as it is prohibited for a nazirite to drink wine, so too, it is prohibited for a priest who recites the benediction to drink wine.

מתקיף לה אבוי דרבי זירא, ואמרי לה אושעיא בר זבדא: אי מה נזיר אסור בתרצן — אף פהן מברך אסור בתרצן! אמר רבי יצחק, אמר קרא: "לשרתו ולברך בשמו", מה משרת מותר בתרצן — אף פהן מברך מותר בתרצן.

Rabbi Zeira's father, and some say it was Oshaya bar Zavda, strongly objects to this explanation. If you wish to compare these two cases, you can argue as follows: **Just as it is prohibited for a nazirite to eat grape pits**, as he may not partake of any of the products of a grapevine, **so too**, it should be **prohibited for a priest who recites the benediction to eat grape pits**. Certainly a priest is not barred from raising his hands after eating a few grape pits. Rather, **Rabbi Yitzhak said that the verse states: "To minister to Him and to bless in His name"** (Deuteronomy 10:8). **Just as it is permitted for a priest who ministers to God in the Temple to partake of grape pits, so too, it is permitted for a priest who recites the benediction to partake of grape pits.**

27a

אי מה מִשְׁרֵת — בעל מום לָא, אף כֹּהֵן מְבֻרָךְ — בעל מום לָא! הָא אִיתְקַשׁ לְנָזִיר .

The Gemara asks: **If so**, then **just as** a priest who **ministers** in the Temple may **not** be physically **blemished, so too, a priest who recites the benediction may not be blemished**. The Gemara rejects this suggestion: The priest who recites the benediction is also **juxtaposed to a nazirite**, who is not affected by a blemish.

וּמַאי תָּזִית דְּמִקְשָׁתָּ לְקוּלָּא? אָקִישׁ לְחֻמְרָא! אֶסְמַכְתָּא נִינְהוּ מִדְּרַבָּנָן, וּלְקוּלָּא .

The Gemara asks: **And what did you see that you juxtaposed the cases in favor of a leniency?** Perhaps you should **juxtapose for a stringency**, by comparing the priest who recites the benediction to a nazirite with regard to grape pits, and comparing him to a priest ministering in the Temple in relation to the prohibition against reciting the benediction if he has a physical blemish. The Gemara explains: These proofs **are** cited merely as **support** for *halakhot* that apply **by rabbinic law, and** consequently, they are interpreted **as a leniency**, not a stringency.

הלכות ברכת כוהנים פרק יד

א בשחרית במוסף ובנעילה, הכוהנים נושאים את כפיהן; אבל במנחה, אין נשיאת כפיים, מפני שבמנחה כבר סעדו כל העם ושמא שתו הכוהנים יין, ושיכור אסור בנשיאת כפיים. ואפילו ביום התענית, אין נושאים כפיהם במנחה: גזירה--מנחה של תענית, מפני מנחה של כל יום.

ב במה דברים אמורים, בתענית שמתפללין בו מנחה ונעילה כגון צום כיפור, ותענית ציבור; אבל תענית שאין בו נעילה כגון תשעה באב, ושבעה עשר בתמוז, הואיל ותפילת מנחה שלהן סמוך לשקיעת החמה--הרי זו נראית כנעילה ואינה מתחלפת במנחה של כל יום, ולפיכך יש בה נשיאת כפיים. וכוהן שעבר ועלה לדוכן במנחה של יום הכיפורים--הואיל והדבר ידוע שאין שם שכרות, הרי זה נושא את כפיו; ואין מורידין אותו, מפני החשד, שלא יאמרו פסול היה, ולפיכך הורידוהו.

קכט באיזה תפלות נושאים כפים. וכו' ב' סעיפים:

א "אין נשיאת כפים (א) אלא בשחרית ומוסף ובנעילה (ב) ביום שיש בו נעילה כמו (ה) בי"ה אבל לא (ג) במנחה משום דשכיחא שכרות באותה שעה (ג) שמא יהא הכהן שכור וגזרו במנחה (ד) של תענית (ה) אטו מנחת שאר ימים אבל בתענית (ו) שאין בו נעילה הואיל ותפלת מנחה (ז) סמוך לשקיעת (ג) החמה⁵ היא דומה לתפלת נעילה ואינה מתחלפת במנחה של שאר ימים הלכך יש בה

א (א) אלא בשחרית ומוסף ובנעילה. היינו דבחול בכל יום בשחרית ובשבת וי"ט גם במוסף וביוה"כ גם בתפלת נעילה (ה) והוא כשהוא עדיין יום²: (ב) ביום שיש בו נעילה. היינו בתעניות המבוארים לקמן סימן תקע"ט שתקנו רבנן בהן תפלת נעילה כמו ביוה"כ³: (ג) שמא יהא הכהן שיכור. שנשחכר בסעודתו ושיכור אסור בני"כ וכנ"ל בסימן קכ"ח סל"ח משא"כ במוסף לא גזרו (ג) דכיון שאסור לסעוד סעודת קבע קודם מוסף כ"א טעימה בעלמא כמבואר בסימן רפ"ו ס"ג ליכא למיחש לשכרות⁴: (ד) של תענית. היינו של ת"צ שיש בהם נעילה הנ"ל או של יוה"כ: (ה) אטו מנחת וכו'. לפי שביום שיש בו נעילה מתפללים מנחה בעוד היום גדול כדי להתחיל נעילה קודם שקיעת החמה לכן מתחלפת היא במנחה של שאר הימים שהיו נוהגים ג"כ להתפלל בעוד היום גדול מפני שהיו רוצים לאכול אח"כ [שאסור לאכול קודם תפלת המנחה כמ"ש בסימן רל"ב] ובנעילה לא גזרו אטו שאר ימים לפי דליכא תפלת נעילה כ"א בתענית [גמרא]: (ו) שאין בו נעילה. היינו (ג) כל הארכעה תעניות וצום אסתר: (ז) סמוך לשקיעת החמה היא. שהיה מנהגם לאחר

איש מצליח

עוגה (ילקו"י שבת א' עמ' שע"ב): 5. ולכן יש להתחיל התפלה בתוך 40 דקות לפני השקיעה, כרי שברכת הכהנים תהיה תוך חצי שעה לשקיעה. ואם התפללו מפלג המנחה לא יעלו לדוכן, ואם עלו לא ירדו. ובשעה"ד כגון כיום עשרה בטבת שחל בערב שבת נראה שאפשר להקל תוך שעה ודבע לפני השקיעה דהיינו אחר פלג המנחה, שהרי מעיקר הדין יכולים לישא כפיהם מפלג המנחה, וכן נהגו בבגדאד וכמ"ש בשו"ת רב פעלים ח"ד (חא"ר"ח סי' ה') ע"ש באורך. (וע' בילקוט יוסף ח"ה עמוד תק"ן):

אור לציון

יב. שאל"ה. מאיזו שעה יכולים הכהנים לישא כפיהם במנחה של תענית ציבור.

תשובה. אם מתפללים מנחה קודם פלג המנחה אין הכהנים נושאים כפיהם, ואף לא אומר השליח ציבור אלוקינו ואלוקי אבותינו וכו', ומכל מקום אם כבר עלו הכהנים לדוכן, לא ירדו, וישאו את כפיהם, ואם מתפללים לאחר פלג המנחה יכולים לישא כפיהם. ומכל מקום טוב להתפלל מנחה באופן שתהא ברכת הכהנים תוך חצי שעה לפני השקיעה.

יג. שאל"ה. האם אפשר לישא כפים לאחר השקיעה.

תשובה. אפשר לישא כפים עד שלוש עשרה וחצי דקות לאחר השקיעה.

What is Asara Betvet?

<p>On the tenth day of the month of Tevet, the King of Babylon surrounded the city of Jerusalem with the intention to destroy it, as the verse in Yechezkel (Chapter 24) states: "The word of Hashem came unto me on the tenth month (Tevet) of the ninth year on the tenth day of the month saying, 'Son of man, write for yourself the name of this day, the essence of this very day, for on the essence of this day did the King of Babylon besiege Jerusalem.'"</p> <p>We therefore fast on the Tenth of Tevet in order to humble our hearts into repenting fully and to beseech Hashem to pity us and redeem us completely. The Rambam writes: "The entire Jewish nation fasts on days which tragedy has befallen Israel in order to awaken their hearts and open the pathways of repentance for them. This in turn will serve as a memorial of our grievous actions and the actions of our forefathers which are similar to our current evil behavior</p>	<p>ביום עשירי לחודש טבת, סמך מלך בבל על ירושלים כדי להחריבה, כמו שנאמר בספר יחזקאל (פרק כד) "וַיְהִי דְבַר ה' אֵלַי בַּשָּׁנָה הַתְּשִׁיעִית בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׁירִי (הוא חודש טבת) בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ לֵאמֹר, בֶּן אָדָם! כְּתוּב לְךָ אֶת שֵׁם הַיּוֹם אֶת עֵצָם הַיּוֹם הַזֶּה, סָמֵךְ מֶלֶךְ בָּבֶל אֶל יְרוּשָׁלַם בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה."</p> <p>ולפיכך אנו מתענים ביום עשירי בטבת, כדי להכניע לבבינו לשוב בתשובה שלימה, ולהתחנן לפני אלוקינו שירחם עלינו וישוב לגאלינו גאולת עולמים. וכמו שכתב רבינו הרמב"ם, שכל ישראל מתענים בימים שאירעו בהם צרות לישראל, כדי לעורר הלבבות ולפתוח דרכי תשובה, ויהיה זה זיכרון למעשינו הרעים, ומעשה אבותינו שהיה כמעשינו עתה, עד שגרם להם ולנו אותן הצרות, שבזיכרון דברים אלו נשוב להיטיב, שנאמר "וְהִתְיַדּוּ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עוֹן אֲבֹתָם".</p>
--	--

and this eventually caused suffering to befall them and us. When we recall these things, it will cause us to return to the proper path, as the verse states, 'And they will confess their sins and the sins of their fathers.'"

Everyone is obligated to fast on the Tenth of Tevet and no one may exclude himself. However, children, meaning boys under the age of thirteen and girls under the age of twelve, are completely exempt from this fast and they are not even obligated to fast for several hours. Even children who are intelligent enough to mourn over the destruction of the Bet Hamikdash are exempt from these fasts as long as they have not yet reached the age of Bar/ Bat Mitzvah. Even if they would like to act stringently and fast, their parents should object to them doing so.

Pregnant and nursing women are exempt from the fast of the Tenth of Tevet and they may not act stringently and fast. The definition of "pregnant" regarding this law is when the

הכל חייבים להתענות ביום עשירי בטבת, ופורץ גדר ישכנו נחש, אבל קטנים, דהיינו בן שעדיין לא מלאו לו שלש עשרה שנים ויום אחד, ובת שלא מלאו לה שתיים עשרה שנים ויום אחד, פטורים לגמרי מן התענית, ואינם צריכים להתענות אפילו כמה שעות, ואפילו אם יש בהם דעת להתאבל על חרבן ירושלים, כל שלא הגיעו למצוות הרי הם פטורים מתעניות אלו. ואפילו אם רוצים להחמיר על עצמם ולהתענות יש למחות בידם שלא יעשו כן.

ולענין זה נקראת מעוברת כל שהוכר עוברת, דהיינו שעברו שלושה חודשים מתחילת הריונה. ואם סובלת ממחוסים והקאות פטורה מכל התעניות הללו גם קודם עבור

woman's pregnancy is noticeable, meaning that at least three months have elapsed from the beginning of her pregnancy. However, if the pregnant woman suffers from pain and vomiting, she is exempt from the fast even in the beginning stages of her pregnancy, especially if forty days from the onset of the pregnancy have already elapsed.

Regarding the exemption of a nursing woman from the fasts mentioned above, according to the letter of the law, any woman who has given birth within twenty-four months, during which time she is especially weak, and has not yet returned to her original strength is exempt from fasting. Nevertheless, if such a woman knows that she has the strength to fast easily, it is correct that that she act stringently and fast. However, this all depends on how the woman feels.

שלושה חודשים מתחילת הריונה, ובפרט אם עברו כבר ארבעים יום מתחילת הריונה.

ודין המינקת כבר ביארנו כמה פעמים, שמעיקר הדין מינקת היא כל אשה בתוך עשרים וארבעה חודשים אחר לידתה, שבתוך הימים הללו היא חלושה מאד, ועדיין ללא שבה לאיתנה הראשון, ועל כן פטורה מן התענית. ומכל מקום, אשה שיודעת שיש בכחה להתענות בקלות, נכון שתחמיר על עצמה להתענות בימים אלה, והכל לפי הרגשתה.